Химнъ на Кооперативното знаме
(по случай празника на Кооперативния день)

Потопътъ — бихъ; изчезнала злината....
Тогава Богъ оставилъ ни заветъ:
~~възпитанъ~~ Указанъ във вълшебния знакъ — дъгата
следъ дъждъ голямъ да се явява вредъ.

Какъвъ възторгъ, кога изгрѣй дъгата!
и красота, и пѣсень — дивенъ блѣнъ,
що минава, пѣй, окриля ни душата
с ореола на дъждовния день!

Намерва ни, що крие се във нея,
че символъ е на братство и на миръ,
че тя само е жива епопея
на човѣчеството — въздигната въ кумиръ.

Разцъфнаха, окъпана дъгата
въ небесна твърдь — възторжено сияй
Надникнала въ олтаря на душата
оглежда се и своя ликъ чертай:

Златистий цвѣтъ — излъчва духъ и сила;
Зеленият — въ гърди ни буди чаръ;
Небето е тъмносиньо: мила
прилъчка въ сънь — въ залязъ изгрѣялъ фаръ!